

здни, съ тѣва още прѣсѣхнѣ и единичныйтъ изворѣ отъ който ся пояхѣ. А за по-голѣмо зло, Минка ся пакѣ поболѣ и не можеше вече да плете кошнички, а дѣцата ѣ шетахѣ и не ся махвахѣ отъ неѣх. Отъ день на день, прѣкара ся всичко що имахѣ за ѣденіе, и паднѣхѣ въ голѣмѣ тѣгѣ: какво ще ся правятѣ, да не измрѣтъ отъ гладѣ.

За честятѣ на всичкытъ провдигнѣ ся Минка и можаше да остане безѣ шетнѣтъ на дѣцата. И ето, колкото по скоро бѣ възможно, Райко и Ангелина, станѣхѣ та набрахѣ цвѣтіе и бурени и прибѣрзахѣ да идѣтъ на градѣ, да купятѣ хлѣбѣ съ парятѣ, които имахѣ да земѣтъ за цвѣтіето. Но, ето чудо и неволя за тѣхѣ! Никой не рачи да купи цвѣтіе! Райко ся осѣти, и насрѣдѣ улицѣтъ хванѣ съсъ Ангелинѣ да пѣе пѣсеньтъ за вѣлка и за дѣтето; дѣца отъ всякъдѣ ги на обыколихѣ за да ги слушатѣ, но никой имѣ не даваше ни счупенѣ парѣ.

Какво да правятѣ сега горкытъ? съ